ამის გულისთვის „არტეკიდან" გამოქცევაც კი მინდოდა...

საკონცერტო ცხოვრება თბილისში თანდათან ჩაცხრა, ჩაწყნარდა. ცხელ დღეებს უამრავი ადამიანი განერიდა... ***ნუკრი კაპანაძე*** *ჯერ კიდევ აქ არის და მისი ხმა, რატომღაც სევდიანი მომეჩვენა...*

— არ მიყვარს ზაფხული... ხშირად დეპრესია მეუფლება. ალბათ, ბევრი დრო მაქვს ფიქრისთვის და ამიტომ... მიყვარს სიმშვიდე, სიმყუდროვე... მიყვარს გვიანი შემოდგომა, ზამთარი და ადრე გაზაფხული... ამ დროს საოცრად ენერგიული და ლაღი ვარ... თითქმის არ ვიღლები... ზაფხულში ვერ ვგრძნობ თავს კარგად... ერთი სული მაქვს, მალე აგრილდეს, დაიწყოს აქტიური ცხოვრება...

— ზოდიაქოს რომელი ნიშნის ქვეშ ხართ დაბადებული?

— ქალწულის... მაგრამ არ ვარ ჰოროსკოპების მოყვარული. ბევრი რამ ემთხვევა, ბევრი — არა.

— ნუთუ არ გქონიათ გამორჩეული, ლამაზი ზაფხული?

— როგორ არა, მაგრამ უფრო ბავშვობაში... მაშინ, როცა ყველანი ბებიასთან ვიკრიბებოდით. ყოველ წელს ჩვენი ეზო ახლობლებით ივსებოდა. იყო ერთი ჟივილ-ხივილი... პატარები კონცერტებს ვმართავდით, სპექტაკლებს ვდგამდით... ძალიან სასაცილოები და პრანჭიები ვიყავით... უფროსებიც თითქმის ყველა მღეროდა — ჩემი მშობლები, ბებიები, ბაბუები, ბიძები... ასე მგონია, ვისაც ბებიასთან ჩასვლის ბედნიერება არ განუცდია, ის ბევრ რამეს ვერ შეიგრძნობს... სწორედ მაშინ გვიჯდებოდა ძვალსა და რბილში ჩვენ, პატარებს, ზრდილობა, უფროსების პატივისცემა, დახვეწილი სიტყვა-პასუხი, ვსწავლობდით ურთიერთობებს...

— რომელ სიმღერებს მღეროდით მაშინ?

— ალბათ, რაც მოდაში იყო და რასაც ტელევიზიით და რადიოთი ვისმენდი — იმას... სერიოზულად მხოლოდ სკოლის დამთავრების შემდეგ ავმღერდი. პირველი საკონცერტო სიმღერა კი, რომელიც ანსამბლთან ერთად შევასრულე, დები იშხნელების რეპერტუარიდან გახლდათ...

— თუ გახსოვთ, როდის დაისვენეთ პირველად დამოუკიდებლად?

— მე-6 კლასში ვიყავი, როცა ცნობილ პიონერთა ბანაკ „არტეკში" აღმოვჩნდი. დამოუკიდებელი და აქტიური ბავშვი ვიყავი, მიზანდასახული. ვცდილობდი, ბევრ ღონისძიებაში მიმეღო მონაწილეობა. „არტეკში" ყოფნის პერიოდი ზამთარს დაემთხვა. მხოლოდ სამი ქართველი ვიყავით, პიონერთა ხელმძღვანელი კი ვერ იტანდა ქართველებს. სამივეს გვამწარებდა. ბავშვობიდან მძულს ადრე ადგომა და ლოგინის გასწორება. დილით 7 საათზე წამოგვყრიდა, ათ წუთში უნდა მოვემზადებულიყავით, აგველაგებინა ლოგინი და ხაზზე გაჭიმულები უნდა ვმდგარიყავით...

— მერე, როგორ ართმევდით თავს?

— სულ ვტიროდი, თავიდან გამოქცევაც მინდოდა... დღესაც მახსოვს, როგორ შემოვარდებოდა ოთახში, ლოგინის გადასაფარებელს ერთი ნაოჭიც რომ ჰქონოდა, ამინგრევდა და მაიძულებდა, იქამდე მესწორებინა, სანამ თვითონ არ მოეწონებოდა. ძალიან თავმოყვარე ვიყავი და ამის გამო საშინლად ვითრგუნებოდი. ისეთი ტკივილი მახსოვს იმ დღეებიდან, რომ იმ პიონერთა ხელმძღვანელის გვარი და სახელიც კი ჩამრჩა გონებაში.

— სახლში დაბრუნებულს ალბათ ზარ-ზეიმით შეგხვდნენ მშობლები...

— არა, ჩვეულებრივად... ჩვენი ოჯახისთვის ყოველთვის მიუღებელი იყო პომპეზურობა. ვცხოვრობდით მშვიდად, წყნარად.

— ლოგინის ალაგება არ გიყვართ, ვიცი, რომ არც სამზარეულოში ფუსფუსი გეხატებათ გულზე...

— ძალიან მიყვარს წესრიგი. თუ სახლი არეულია, ვერაფერზე ვფიქრობ. სახლის დალაგება და სისუფთავე ჩემთვის ისეთივე მოთხოვნილებაა, როგორიც დილით ხელპირის დაბანა... მარტო ვცხოვრობ და ჩემი ბინის მოწესრიგებას ბევრი არაფერი სჭირდება. თუ რამე მნიშვნელოვანს ვაპირებ, არსებობს ქალი, რომელიც მეხმარება. ძალიან მიყვარს გემრიელი კერძები, მაგრამ არა სამზარეულოში ტრიალი და სადილების მზადება.

— წელს არსად აპირებთ დასვენებას?

— გონიოში ან ბაკურიანში — სადაც ჩემი მეგობრები გადაწყვეტენ, იქ წავალ. მათ გარეშე სუნთქვა არ შემიძლია...

— ზაფხულის დეპრესიიდან რას გამოჰყავხართ?

— მაცოცხლებელ ენერგიას ჩემივე სიმღერა მაძლევს. მიყვარს მუშაობის პროცესი, სტუდიის სამუშაოები, დაკვირვება — როგორ კეთდება არანჟირება, მერე თანდათან ვირგებ სიმღერას...

— ახლა თუ მუშაობთ რამეზე?

— ორ სიმღერაზე... როგორც იცით, ხელშეკრულება გავაფორმე „არტ-იმედთან" — იქ ცალკე პროექტები მაქვს... არ მიყვარს წინასწარ ლაპარაკი...

— არ შემიძლია არ აღვნიშნო სიმღერა, რომელსაც უნივერსიტეტის ანსამბლთან ერთად ასრულებთ... ძალიან უხდება თქვენი ხმები ერთმანეთს...

— მეც კარგად ვგრძნობ მათთან თავს... მომწონს მათი გემოვნება, სტილი, სიმღერის მანერა. ალბათ ამიტომ გამოვიდა სიმღერა კარგი. მომავალშიც დიდი სიამოვნებით ვითანამშრომლებ მათთან. ჯერჯერობით კი ერთი ფოლკლორული პროექტი მაქვს, რომელსაც თემურ ქევხიშვილის ანსამბლ „იმედთან" განვახორციელებ... ვნახოთ, რა გამოვა...

— ვიცი, რომ ნუკრის ძალიან უყვარს ძილი, მაგრამ ისიც გავიგე, რომ ვარჯიში დაუწყია...

— ასეთი უცნაური გადაწყვეტილება წელს მივიღე — დავდივარ აუზზე და ვვარჯიშობ. შენ წარმოიდგინე, მომწონს, — ბევრი დრო გამიცდენია ძილში...

— მაინც, საიდან მოდის ეს ზაფხულის დეპრესია?

— ბოლო დროს იმდენი კარგი ადამიანი წავიდა, იმდენი ახლობელი დავკარგე, რომ მივხვდი, სიკვდილი აქ არის, ჩვენთან ძალიან ახლოს... როცა მარტო ვრჩები, გამუდმებით მათზე ვფიქრობ...

— მალე აპირებთ ქალაქიდან გასვლას?

— აგვისტოს ბოლოს, დასასვენებლად ერთი კვირა მეყოფა. მთავარია, ჩემ გვერდით იყვნენ ჩემი მეგობრები, არ მიმატოვოს სიმღერამ და იმედმა, რომ მალე ზაფხული გავა და შემოდგომა დადგება...

ეკა მახარაშვილი

ჟურნალ-გაზეთების
გამოწერა
თბილისის მაცხოვრებლებისთვის
სახლიდან
გაუსვლელად
ტელ: 33-26-73

მე და ყვავივით ჩხავილი? არა, ბულბულივით ვსტვენ...

მომღერალმა, რომელმაც ფრანგული ესტრადის ვარსკვლავის, ჯო დასენის სიმღერა გააქართულა „საუკუნის ნოსტალგია 2"-ში და არაერთი პოპულარული ქართული სიმღერა შეასრულა, ინტერვიუსთვის დიდი ამბით დამიბარა ფილარმონიასთან. რომ მეგონა, ჩემი რესპონდენტი ამ სიცხეში ალბათ სტუდიაში მუშაობით იკლავს-მეთქი თავს, შევცდი. ყველაზე ბუთხუზა და ფუმფულა ქართველი მომღერალი ფილარმონიის ნაცვლად, საბილიარდოში დამხვდა, იქ, სადაც თურმე ხშირად სტუმრობს. მისი დანახვისას გაოცება ნამდვილად ვერ დავმალე. ***მამუკა ონაშვილი****, კანში რომ ვერ ეტეოდა, ახლა განახათ ერთი...*

ბილიარდის ერთი პარტია წავაგე და შესვენების დროს ჩვენი დიალოგიც შედგა.

— მამუკა როგორც ერთმა თქვენმა მეგობარმა მითხრა, ბავშვობაში ყაჩაღობასა და მეკობრეობაზე გიოცნებიათ.

— რას ამბობ, ვიღაცა ბოროტად ხუმრობს. ყოველთვის მინდოდა, მომღერალი ან მსახიობი ვყოფილიყავი. მამაჩემი მომღერალი იყო და სულ ვეუბნებოდი — მამა, მეც მომღერალი უნდა ვიყო-მეთქი.

— იქნებ ბავშვობაში კითხულობდით წიგნებს ყაჩაღებსა და მეკობრეებზე?!

— არა, ბავშვობაში, კონცერტებს ვატარებდი, ბილეთებს ვაკეთებდი და მერე მეზობლებში ვყიდდით ათ კაპიკად, უამრავი ასეთი კონცერტი მაქვს ჩატარებული. რაც შეეხება წიგნებს, ბავშვობიდან ძალიან კარგად მახსოვს „წითელქუდა" და „წიქარა".

— ზღაპრის მგელზე გაბრაზებულს ალბათ მგლის მოკვლაც გნდომებიათ.

— ო, რაც შეეხება მოკვლას და ნადირობას, ჩემი მეგობრები ხშირად მეპატიჟებიან და ყოველთვის უარს ვეუბნები. არ შემიძლია, სულიერს ტყვია ვესროლო. სათევზაოდ კი ხშირად დავდივარ, ჩემი ჰობია, — ხან სად ვთევზაობ, ხან სად.

— რომელ „იარაღს" ხმარობთ?

— ანკესს. ერთხელ ბადეც ვისროლე. სროლას თავისი წესები აქვს, კბილებით იჭერ ბადის რაღაც ნაწილს და რომ ისვრი, კბილებს უშვებ. მე ეს დამავიწყდა და თევზაობას კინაღამ შევეწირა ჩემი კბილები, კინაღამ გავაყოლე ბადეს. იმის მერე შიშით ველარ ვეკარები...

— მამუკა, თუ არ მუშაობთ, არ თევზაობთ და, რა თქმა უნდა, არც ნადირობთ, რითი ერთობით, წიგნის კითხვით თუ ბილიარდის თამაშით?

— ისე ვარ გადატვირთული, რომ წიგნის კითხვისთვის ნამდვილად არ მრჩება დრო. წიგნს სხვანაირი განწყობა უნდა. ბილიარდი ძალიან მიყვარს და მცირე ხნით ვახერხებ საბილიარდოში შევლას. ეს ყველაზე ნაკლებად ხდება ზაფხულში, რადგან ჩემი პროფესიის ხალხს სწორედ ამ სეზონზე ეძლევა სტუდიაში ჩაკეტვის და მუშაობის საშუალება.

— ახლა რაზე ოცნებობთ?

— ახალ ალბომზე, რომელიც წესით, პირველ ივლისს, ჩემს დაბადების დღეზე უნდა გამოსულიყო, მაგრამ ვერ მოვასწარი. ამ ალბომში, ძირითადად, ახალი სიმღერები იქნება.

— მამუკა, ისევ ჭორად გავიგე, რომ თურმე ერთ-ერთ რუსულ ფილმში გადასაღებად გიწვევენ.

— მაგის მთქმელს პირს შაქარი! ნეტავ, მართლა მიმიწვევდნენ, სიამოვნებით დავთანხმდებოდი. რადგან ჭორაობენ, ე.ი. პოპულარული ვარ და კარგად მიდის საქმე. ასე რომ, ჭორიკანებს მივმართავ: იჭორიკანეთ, დიდი მადლობა ყველა ჭორიკანას. ეგ თქვენი პროფესიაა და ღმერთმა ხელი მოგიმართოთ!

— დღემდე არ მჯერა, მაგრამ მითხრეს, მამუკა შესანიშნავად ჰბაძავს ყვავებს, ერთს შესძახებს თუ არა, მყისვე მის გარშემო ყვავებით ივსება ყველაფერიო. ცოტა არ იყოს, შემეშინდა კიდეც.

— *(იცინის)* ოჰ, როგორ გაბოროტდნენ, მე და ყვავის ჩხავილი? ბულბულივით კი სიამოვნებით ვუსტვენ. ხის ჩრდილში წამოწოლილი, ან თუნდაც სუფრასთან სიამოვნებით ვუსტვენ ჩიტებთან ერთად და ძალიანაც მსიამოვნებს. პატარა ფრთოსნებიც იქვე ტოტებზე შემოსხდებიან ხოლმე. ეტყობა, მოსწონთ.

— ახლახან „იუმორინას" ბოლო კონცერტებზე თქვენი, როგორც იმიტატორის დებიუტი შედგა — ზურაბ ჟვანიას თქვენი სახით კიდევ ერთი „ორეული" გამოუჩნდა. „კარგით რა, ბატონო ედუად", თქვენც კარგად გამოგდით. ვინ აღმოაჩინა თქვენში ეს უნარი?

— შემთხვევით ჩემთან სახლში ბესო ბერულაშვილმა მომისმინა — ჟვანიას ხმაზე გავეცი პასუხი. მაშინვე ბატონ ჯემალ ბაღაშვილს მოახსენა. იმანაც ეს მომენტი გამოიყენა და ჩამსვა „იუმორინას" ერთ-ერთ ნომერში.

— თქვენზე ისიც მითხრეს, რომ ანეკდოტებს იგონებთ.

— ეგ უკვე აღარ არის ჭორი, მართალია. მაგრამ ჩემს მოგონილ ანეკდოტს გაზეთში ვერ დაბეჭდავთ უცენზურო გამოთქმების გამო.

— მამუკა, თურმე თქვენს მეუღლესთან ერთად სიმღერების ჩაწერა დაგიწყიათ.

— ეგეც მართალია. ჩემი მეუღლე ირინე ჩიხლაძე შესანიშნავად მღერის. ნუგზარ ერგემლიძის „გაფრენილი სიყვარული" ჩავწერეთ და კიდევ ჩავწერთ რამდენიმეს. ყველაფერს მალე თქვენი ყურით მოისმენთ.

— მიუხედავად იმისა, რომ წონაში გვარიანად დაგიკლიათ და უკვე თქვენი დიეტების ამბავიც „მსოფლიოს" მოედო, მაინტერესებს რამდენი ხინკლის შეჭმა შეგიძლიათ?

— ოჰ, საერთოდ გურმანი ვარ, ძალიან მიყვარს ხინკალი, მაგრამ ახლა დიეტის მეორე კურსს გავდივარ და ხინკალი და რამე მსგავსი არ მიხსენოთ.

— კარგი, არ მოგაგონებთ არაფერს, გული რომ არ აგიჩუყდეთ. საბილიარდოში დავბრუნდეთ. როგორ თამაშობთ?

— ხან ვიგებ, ხან ვაგებ. აქ წაგება არაფერია. კაზინოში წამიგია ხშირად და მომიგია კიდეც. აზარტული ვარ, მაგრამ მაინც ვიცი შეჩერება.

— რაც არ გერგება, არ შეგერგებაო, — უთქვამთ და საკუთარ თავზე თუ გამოგიცდიათ?

— კი, ბატონო, ყოფილა შემთხვევა, ქუჩაში ფული მიპოვია და მეორე დღეს დამიკარგავს. მერე ჩამცინებია — ქარის მოტანილს ქარი წაიღებსო, — ტყუილად როდი უთქვამთ.

— აზარტული ვარო, თქვით, აზარტს რისკიც ახლავს...

— ვარ რისკიანი. ჩემს მეზობელს სახლის კარი ჩაეკეტა და შინ ვერ შედიოდა, მეც ავდექი და მერვე სართულზე ერთი აივნიდან მეორეზე გადავძვერი კარის გასაღებად. შიში არ ვიცი. საკმაოდ ელასტიკურიც ვარ და ამ ტრიუკის შესრულებაც არ გამჭირვებია.

— ასეთი კაცი ალბათ ხშირად ფიქრობთ — რასაც დავთეს, იმას მოვიმკიო...

— სულ ეგრე ვფიქრობ. თუმცა, რას მოვიმკი — მაგაზე ნაკლებად, „თესვას" უფრო ყურადღებას ვაქცევ. „არც არავის ვემონები, არცა ვმონობ არავის" (წაილილინა). სულ ვცდილობ, არავის ვაწყენინო და ვითხოვ, არც მე მაწყენინონ.

P.S. ინტერვიუს შემდეგ მამუკასთან ბილიარდის პარტიაც სიამოვნებით ჩავატარე, თუმცა თამაში ჩემი დამარცხებით დამთავრდა. თუ ვინმეს გაგიჩნდებათ სურვილი „ჯავრი ამომაყრევინოთ", სიამოვნებით მიგასწავლით მომღერალი „ბილიარდომანის" ადგილსამყოფელს და მერე, აბა, თქვენ იცით!

ეკა ლომიძე